الحمد

لانذرکم به ومن بلغ ائنکم لتشهدون ان مع الله آلهة اخری قل لا
اشهد قل انما هو اله واحد وانني بریء مما تشرکون الذین آتیناهم الکتاب
یعرفونه کما یعرفون ابناءهم الذین خسروا انفسهم فهم لا یؤمنون
اوست قاهر و غالب بر بالا و بنده کانش و او را قهر نتوانند کردن و بر و غالب
نتوانند شدن و او حکیم است آنچه کند بحکمت و صواب کند تا کس را گمان
آن نبود که هیچ بظلم کند بلکه بعدل کند خبیر و آگاه و دانا اوست باحوال بندگان
و مصالح ایشان در خیر و شر و نفع و ضر و صحت و سقم و ضیق و سعت
تا بحسب آنچه داند می فرماید آنگه گفت ای محمد که چه چیز است و کدام چیز است
گواهی بزرگتر است و بزرگوارتر است بگو ایزد میان تو و این جهودان که منکر کانند
مگر تردیک رسول ما آمده گفتند ای محمد هیچ پیغمبری این نگفت که تو می گویی
و کس نمی بینم که ترا تصدیق کند این که تو می گویی جهودان و ترسایان را
برسیدیم احوال تو گفتند که ما ذکر تو خود اندر کتاب نمی یابیم آخر گواه تو کیست
برین دعوی که تو میکنی خدایتعالی این آیت فرستاد و گفت بگوای محمد که چیز است
که غلیظ تر است بگوای اگر ایشان جواب ندهند و اگر نه تو جواب ده و بگوی
که خدای است

که خدای است که چنین است و او گواه است میان من و شما و این قرآن
بر من وحی کرده اند و فرستاده تا من شما را باز ترسانم و بترسانم کسی را که قرآن
باو رسد یعنی عصر را و انا نزاکه از پسی من باشند تا روز قیامت و هر
آیت دلیل است بر آنکه اهل عصر رسول و انا نکه پس ایشان باشند
تا هم این قیامت بفرمان مخاطبند و مکلف اگر چه اندر وی طاهر خطاب
با اهل عصر رسول موجه است رسول علیه السلام گفت بلغوا عنی ولو
آیة برسانید از من و اگر آیتی باشد و هر کس را که کی آیت از قرآن رسیده
باشد فرمان خدای باو رسیده باشد بجا هر را برسیده نه کر کسی هست که صوت ای
باو نرسیده باشد گفت هر جا که قرآن رسیده باشد محمد بن کعب گفت که هر کس
قرآن باو رسید هم چنان باشد که رسول او را دیده و از و شنیده اگر خدایتعالی فرمود
که ای شما گواهی می دهید گفتند که با خدایتعالی خدایانی دیگر اند بگوای محمد اگر شما
این گواهی می دهید من این گواهی نمی دهم و این نمی گویم بگوی که خدایتعالی
یکی است و جز او خدای نیست و من که محمدام بیزارم از آنچه شما از انبازان
خدای کرده اید از اول سوره تا آیتی اجتناب بر مشرکان انگه از اینجا آغاز

Copyright © King Saud University